

Sygn. akt IIW 835/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2013 roku

Sąd Rejonowy II Wydział Karny w Strzelcach Opolskichw składzie:

Przewodniczący SSR Artur Sobczak

Protokolant Janusz Gogolin

W obecności oskarżyciela publicznego, za Izbę Celną w Opolu- nikt zawiadomieni prawidłowo

Po rozpoznaniu dnia 14.02.2013r. na rozprawie

przeciwko **A. B. (1) (B.)**

synowi W. i M. zd. T.

urodz. (...) w M.

obwinionego o to, że:

W dniu 14 sierpnia 2012r. poruszając się po drodze krajowej numer (...) - M. W. samochodem ciężarowym marki (...) numer rejestracyjny (...) wraz z przyczepą marki S. numer rejestracyjny (...) wykonywał przewóz drogowy rzeczy, który był nierejestrowany za pomocą urządzenia rejestrującego lub cyfrowego urządzenia rejestrującego na wykresówce lub karcie kierowcy wskazań urządzenia w zakresie prędkości pojazdu, aktywności kierowcy i przebytej drogi,

tj. o wykroczenie z art. 92 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001r. o transporcie drogowym (j.t. Dz. U. z 2007r., nr 125, poz. 874 z późn. zm.)

I. uznaje **A. B. (1)** w ramach zarzucanego mu czynu za winnego tego że, w dniu 14 sierpnia 2012r. poruszając się po drodze krajowej numer (...) - M. W. samochodem ciężarowym marki (...) numer rejestracyjny (...) wraz z przyczepą marki S. numer rejestracyjny (...) wykonywał przewóz drogowy rzeczy w czasie którego nieprawidłowo operował przełącznikiem urządzenia rejestrującego lub cyfrowego urządzenia rejestrującego umożliwiającym zmianę rodzaju aktywności kierowcy- za każdy dzień tj. wykroczenia z art. 92 ust. 1 Ustawy z dnia 6 września 2001r. o Transporcie (Dz.U 2007r. nr 125 poz. 874 z późn. zm.) i za to na podst. art. art. 92 ust.1 w/w ustawy wymierza mu karę grzywny w wysokości **500 (pięćset)** złotych,

II. na podstawie art. 118§1 kpw w związku z §1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10.10.2001 roku w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia oraz na podstawie art. 119 kpw w zw. z art. 3 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od **obwinionego** na rzecz Skarbu Państwa kwotę **100 (sto)** złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wymierza opłatę w wysokości **50 (pięćdziesiąt)** złotych.

Sygn. akt II W 835/12

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 sierpnia 2012 r. A. B. (1) kierował samochodem ciężarowym marki (...) numer rejestracyjny (...) wraz z przyczepą marki (...) numer rejestracyjny (...), wykonując przewóz drogowy rzeczy - międzynarodowy transport rzeczy, gdzie wieziony ładunek pochodził z Czech. A. B. (1) kierował wskazanym samochodem jako kierowca zatrudniony w przedsiębiorstwie (...) (...) R., prowadząc pojazd należący do tegoż przedsiębiorstwa. Przedmiotowy pojazd wyposażony był w cyfrowe urządzenie rejestrujące na wykresówce lub karcie wskazań kierowcy w zakresie prędkości pojazdu, aktywności kierowcy i przebytej drogi - tachograf cyfrowy, albowiem podlegał on obowiązkowi zamontowania w nim takiego urządzenia.

bezsporne

a ponadto dowód:

- protokół kontroli z dnia 14 sierpnia 2012 r. nr (...) k.6 i 9
- załącznik do protokołu kontroli z dnia 14 sierpnia 2012 r. nr (...) k. 7 i 9,
- wydruk dzienny SIEMENS VDOz dnia 14.08.2012 r. z tachografu cyfrowego k.9a,
- raport kontrolny inspekcji drogowej k.10-11,
- częściowo wyjaśnienia obwinionego A. B. (1) k. 35

W dniu 14 sierpnia 2012 r. około godziny 21:45 funkcjonariusze Wydziału Zwalczenia Przystępności Izby Celnej w O.zatrzymali do kontroli poruszający się po drodze krajowej numer (...) - M.(...) W.w/w samochód ciężarowy kierowany przez A. B. (1). Kontrolujący poprosili w ramach kontroli o sporządzenie wydruku dziennego z tachografu cyfrowego. Zgodnie ze wskazanym wydrukiem - tachograf cyfrowy w który wyposażony był obowiązkowo w/w samochód ciężarowy marki (...) od godziny 17:04 do godziny 19:45 czasu UTC ustawiony było na aktywność kierowcy oznaczoną w tachografie piktogramem tzw. „łóżka” - - oznaczającego czas odpoczynku i przerwę w pracy. Od godziny 19:04 do godziny 21:45 czasu lokalnego w Polsce, czyli do momentu zatrzymania do kontroli, kierowca A. B. (1) pomimo jazdy znajdował się w czasie odpoczynku - pauzy. Zgodnie ze wskazanym wydrukiem jedynie w momencie wjazdu na parking kontroli i jazdy na parkingu tj. od godziny 21:45 do godziny 21:46 urządzenie zarejestrowało jazdę oznaczoną stosownym symbolem aktywności kierowcy - oznaczającym czas prowadzenia pojazdu. Następnie od godziny 19:46, a zatem zatrzymania pojazdu na parkingu i przystąpienia do kontroli tachograf cyfrowy rejestrował tzw. inny czas pracy oznaczony na wydruku symbolem tzw. młotków - "pozostałe czasy pracy" poza kierowaniem.

Na wydruku przedmiotowym SIEMENS VDOz dnia 14.08.2012 r. ujęte zostały ponadto usterki tachografu oznaczone symbolem x oraz zdarzenia oznaczone symbolem !, które wespół w konfiguracji z innymi piktogramami tachografu obrazowały wszelkie nieprawidłowości funkcjonowania tachografu, w tym m. in. usterkę wczytywania danych z dnia 15.10.2011 r. oraz z dnia 24.06.2012 r., usterkę wewnętrzną z dnia 08.09.2011 r. oraz z dnia 19.08.2011 r. Urządzenie w dniu 14 sierpnia 2012 r. nie zarejestrowało żadnej usterki lub innego zdarzenia.

Z przeprowadzonej kontroli sporządzono protokół kontroli nr (...) wraz z załącznikiem do protokołu kontroli, w którym stwierdzono w związku z powyższą analizą wydruku nieregistrowanie za pomocą urządzenia rejestrującego lub cyfrowego urządzenia rejestrującego na wykresówce lub karcie kierowcy wskazań urządzenia w zakresie prędkości pojazdu, aktywności kierowcy i przebytej drogi. Protokół został podpisany przez funkcjonariusza dokonującego kontroli, a kontrolowany odmówił podpisania protokołu. Z kontroli został również sporządzony raport kontroli drogowej w programie TachoSpeed, w którym stwierdzono postój A. B. (1) od godziny 19:04 do godziny 21:45 czasu lokalnego w Polsce w ramach aktywności czasu kierowcy.

dowód:

- protokół kontroli z dnia 14 sierpnia 2012 r. nr (...) k.6 i 9

- załącznik do protokołu kontroli z dnia 14 sierpnia 2012 r. nr(...) k. 7 i 9,
- wydruk dzienny SIEMENS VDOz dnia 14.08.2012 r. z tachografu cyfrowego k.9a,
- raport kontrolny inspekcji drogowej k.10-11,
- częściowo wyjaśnienia obwinionego A. B. (1) k. 35

Obwiniony A. B. (1) w toku czynności wyjaśniających podczas kontroli, przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia, zaznaczając jednakże, iż tachograf to rzecz elektroniczna, która może w każdej chwili się zepsuć i jakby miał cały czas patrzeć na urządzenie rejestrujące to mogłoby spowodować wypadek.

Słuchany na etapie postępowania sądowego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu wyjaśniając, iż podczas kontroli drogowej przyznał się albowiem nie zrozumiał zarzutu. Wskazał również, iż po przybyciu na bazę przełożony stwierdził, że tachograf miał usterki. Wyjaśnił ponadto, iż nie orientował się, że tachograf rejestruje odpoczynek.

dowód:

- wyjaśnienia obwinionego A. B. (1) k. 15-16, 35

Obwiniony A. B. (1) ma 33 lata. Obwiniony zatrudniony jest w przedsiębiorstwie (...) kierowca z zarobkami miesięcznymi (...) zł brutto, jest żonaty i posiada troję dzieci. Posiada samochód osobowy oraz mieszkanie spółdzielcze. Według oświadczenia złożonego przed sądem nie był karany.

dowód:

- dane osobowe podane przez obwinionego A. B. (1) k. 35

Sąd zważył, co następuje:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w ocenie Sądu pozwala stwierdzić, iż obwiniony jest winny popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 92 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, przy czym Sąd zmodyfikował opis czynu zarzucanego obwinionemu poprzez przyjęcie, iż zachowanie oskarżonego stanowiło naruszenie opisane pod pozycją 13.3 załącznika nr 1 do w/w ustawy określającego wykaz naruszeń obowiązków lub warunków przewozu drogowego stanowiących wykroczenia, zamiast naruszenia określonego pod pozycją nr 13.2 przedmiotowego załącznika. Sąd przyjął bowiem w świetle zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie i ustalonego na jego podstawie stanu faktycznego, iż zachowanie sprawcy w ramach zarzucanego mu czynu przybrało postać nieprawidłowego operowania przełącznikiem urządzenia rejestrującego lub cyfrowego urządzenia rejestrującego umożliwiającym zmianę rodzaju aktywności kierowcy - za każdy dzień nie zaś nierejestrowania za pomocą urządzenia rejestrującego lub cyfrowego urządzenia rejestrującego na wykresówce lub karcie kierowcy wskazań urządzenia w zakresie prędkości pojazdu, aktywności kierowcy i przebytej drogi.

Rekonstruuując stan faktyczny Sąd oparł się przede wszystkim na dowodach z dokumentów zgromadzonych w toku postępowania w tym przede wszystkim na wydruku dziennym SIEMENS VDOz dnia 14.08.2012 r. z tachografu cyfrowego, protokole kontroli z dnia 14 sierpnia 2012 r. nr (...) i załączniku do protokołu kontroli z dnia 14 sierpnia 2012 r. nr (...) oraz raporcie kontrolnym inspekcji drogowej. Dokumentom tym ze względu na ich rzeczowy walor, fakt, iż zostały sporządzone m.in. przez funkcjonariuszy Wydziału Zwalczania Przystępności Izby Celnej w O.w ramach dokonywanych przez nich czynności służbowych w ramach przysługujących uprawnień, Sąd dał wiarę w pełnej rozciągłości. Szczególny charakter ma w/w wydruk dzienny z tachografu cyfrowego korespondujący z pozostałymi opisanymi dowodami z dokumentów. Wydruk ten został sporządzony w sposób szczegółowy, obrazując całą aktywność kierowcy z dnia 14 sierpnia 2012 r., zawierając również wszelkie dane dotyczące awarii, usterek i innych niewłaściwych zdarzeń dotyczących kierowanego przez A. B. (1) pojazdu. Należy tu dodać, iż wydruk ten

pochodzi z urządzenia certyfikowanego, regulowanego m.in. ustawą o systemie tachografów cyfrowych czy też szeregiem rozporządzeń dotyczących napraw, instalacji, sprawdzania tachografów cyfrowych, pobierania danych z tych tachografów, częstotliwości pobierania tych danych i nie sposób w okolicznościach sprawy kwestionować jego zasadniczy charakter dowodowy. Wszystkie wymienione dowody z dokumentów są zgodne ze sobą, wzajemnie się uzupełniają i korespondują ze sobą, tworząc logiczną całość obrazu wykroczenia jakiego dopuścił się obwiniony A. B. (1) w postaci ujawnionego w dniu 14 sierpnia 2012 r. podczas kontroli drogowej nieprawidłowego operowania przełącznikiem urządzenia rejestrującego lub cyfrowego urządzenia rejestrującego umożliwiającym zmianę rodzaju aktywności kierowcy.

Ustalając stan faktyczny sąd oparł się również częściowo na wyjaśnieniach samego obwinionego A. B. (1) w zakresie w jakim wyjaśnienia te korespondowały w zgodny sposób z w/w materiałem dowodowym, któremu dano wiarę, w tym dotyczących samego faktu kierowania przez obwinionego w dniu 14 sierpnia 2012 r. samochodem ciężarowym marki (...) numer rejestracyjny (...) wraz z przyczepą marki (...) numer rejestracyjny (...), samochodem wyposażonym w urządzenie rejestrujące – tachograf cyfrowy, dotyczących okoliczności przeprowadzonej kontroli, jak i faktu, iż obwiniony w trakcie jazdy nie obserwował wskazań tachografu cyfrowego.

Analizując szczegółowo dowody sprawy i ustalone na ich podstawie okoliczności sprawy należy w pierwszej kolejności poczynić uwagi natury ogólnej dotyczącej samej istoty i zasad funkcjonowania tachografu cyfrowego tak aby nakreślić wartość dowodową dokumentów przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia w sprawie i ustalonego na ich podstawie w sposób logiczny stanu faktycznego.

Od 1 maja 2006 roku zgodnie z art.27 rozporządzenia (WE) nr 561/2006 wszystkie dopuszczone do ruchu po raz pierwszy pojazdy są wyposażane w tachograf cyfrowy. Tachograf cyfrowy w stosunku do swojego poprzednika oprócz zapisu danych na karcie chipowej kierowcy dodatkowo posiada własną pamięć do której zapisuje dane. Tachograf cyfrowy realizuje m.in. funkcje pomiaru prędkości i odległości, pomiaru czasu, monitorowania czynności wykonywanych przez kierowcę, monitorowania stanu prowadzenia pojazdu, dane wprowadzane ręcznie przez kierowcę, wprowadzanie miejsca rozpoczęcia i/lub zakończenia okresu pracy, ręczne wprowadzane dane o czynnościach kierowcy, warunki szczególne, monitorowanie czynności kontrolnych, wykrywanie zdarzeń i/lub usterek, rejestrowanie i przechowywanie w pamięci danych, wyświetlanie danych czy też ostrzeganie. Ponadto tachograf cyfrowy w przeciwieństwie do tachografu analogowych zapisuje dane w oparciu o czas UTC (czas uniwersalny) który różni się od czasu lokalnego w Polsce o +2 godziny dla czasu letniego i +1 godzinę dla czasu zimowego. Tachograf posiada również funkcję powiadamiania o zdarzeniach w formie sygnału akustycznego oraz świetlnego, i tak informuje m.in. o: przerwie w zasilaniu tachografu, błędzie danych np. odłączeniu nadajnika impulsów, próby naruszenia zabezpieczeń, usterce wewnętrznej tachografu, usterce związanej z wczytywaniem danych. Tachograf pamięta ważniejsze dane przez okres 365 dni. Uwagi wymaga również, iż szczegóły dotyczące czasu spędzanego przez kierowcę poza pojazdem lub przerw w czasie prowadzenia oraz ich przyczyny, muszą być wpisywane ręcznie przy użyciu przycisków tachografu cyfrowego. Ponadto danych z tachografu cyfrowego oraz karty nie można w żaden sposób wykasować. Zniszczenie danych następuje wraz ze zniszczeniem samego tachografu cyfrowego i karty. Dane mogą natomiast być utracone, jeśli nie zostaną pobrane w ciągu 365 dni (z tachografu cyfrowego, bowiem po tym czasie następuje automatyczne zacieranie danych przez dane rejestrowane w następnych dniach i miesiącach).

Końcowo wskazać należy w relacji do podstaw funkcjonowania tachografu cyfrowego, iż jednym z najczęstszych naruszeń popełnianych przez kierowcę jest nieprawidłowe operowanie selektorem wyboru aktywności w tachografie. Naruszenie powstaje w wyniku stałego ustawienia tachografu na rejestrację określonej aktywności (dyspozycji, innej pracy), nie pamiętając o konieczności powrotu do rejestracji innej właściwej aktywności kierowcy. Obsługa tachografu nie jest skomplikowaną czynnością. Jednakże większość kłopotów wynika nie tyle z niewiedzy, ile z „rutynowego” podejścia kierowcy do obsługi tego przyrządu, zapominającego o bieżącej obsłudze w postaci wskazywania bieżącego rodzaju czynności selektorem wyboru aktywności. Kierowca powinien na bieżąco sprawdzać ustawioną i rejestrowaną przez tachograf aktywność. W tym zakresie również kierowca musi prawidłowo używać przełącznik rodzaju aktywności przyrządu rejestrującego tak, aby rejestrować każdy rodzaj aktywności oddzielnie. Na przykład po

zatrzymaniu pojazdu, w momencie gdy kierowca chce odebrać odpoczynek musi pamiętać o przełączeniu tachografu na odpoczynek.

Mając powyższe na uwadze należy wskazać, iż zgodnie ze wskazanym wydrukiem dziennej aktywności kierowcy, któremu Sąd dał wiarę w pełnej rozciągłości, tachograf cyfrowy w który wyposażony był obowiązkowo w/w samochód ciężarowy marki (...) od godziny 17:04 do godziny 19:45 czasu UTC ustawiony był na aktywność kierowcy oznaczoną w tachografie piktogramem tzw. „łóżka” - - oznaczającego czas odpoczynku i przerwę w pracy. Od godziny 19:04 do godziny 21:45 czasu lokalnego w Polsce, czyli do momentu zatrzymania do kontroli, kierowca A. B. (1) pomimo jazdy znajdował się w czasie odpoczynku – pauzy. Pauza była zatem włączona przez 2 godz. i 41 min. W istocie dopiero zatrzymanie obwinionego do kontroli ujawniło, iż tachograf był ustawiony przez obwinionego na niewłaściwy rodzaj aktywności – pauzę, zamiast realne prowadzenie pojazdu. Co istotne jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego obwiniony został zatrzymany do kontroli o godz. 21:45, gdzie zobowiązano go do zjazdu na parking. Godzina ta ma istotne znaczenie albowiem w tym czasie tj. akurat zatrzymania do kontroli, zjazdu na parking i jeździe na parkingu celem zajęcia miejsca do kontroli (czas 1 minuty) zgodnie ze wskazanym wydrukiem jedynie w tym momencie tj. od godziny 21:45 do godziny 21:46 urządzenie zarejestrowało jazdę oznaczoną stosownym symbolem aktywności kierowcy -oznaczającym czas prowadzenia pojazdu. Następnie od godziny 21:46, a zatem zatrzymania pojazdu na parkingu i przystąpienia do kontroli, tachograf cyfrowy rejestrował kolejny adekwatny do sytuacji i aktywności kierowcy tzw. inny czas pracy oznaczony na wydruku symbolem tzw. młotków -"pozostałe czasy pracy" poza kierowaniem. Zbieżność następujących po sobie aktywności kierowcy rejestrowanych przez tachograf cyfrowy obsługiwany przez obwinionego w relacji do przeprowadzonej kontroli drogowej w w/w czasie odzwierciedlona nie tylko w wydruku tachografu, ale również w dokumentach sporządzonych przez funkcjonariuszy dokonujących kontroli, nie pozostawia w ocenie sądu wątpliwości, iż A. B. (1) co najmniej w czasie zatrzymania do kontroli nieprawidłowo operował selektorem wyboru aktywności kierowcy w zamontowanym tachografie. Nie jest bowiem przypadkiem, iż przez prawie 3 godziny aktywność kierowcy rejestrowana była jako czas odpoczynku. Nagle natomiast w momencie zatrzymania obwinionego do kontroli, a zatem w momencie gdy dostrzegł on zatrzymujących go na drodze krajowej funkcjonariuszy o godz. 21:45 tachograf zaczął rejestrować właściwą aktywność kierowcy. Z pewnością aktywność ta nie zmieniła się automatycznie i samoczynnie na właściwą właśnie w momencie zatrzymania do kontroli. Zbieżność czasowo – przestrzenna zmiany aktywności kierowcy w urządzeniu rejestrującym i faktu kontroli wyklucza w ocenie sądu jakkolwiek przypadkowość zdarzeń. Co więcej w momencie zatrzymania się A. B. (1) jako kierowcy na parkingu M.W.o godz. 21:46 tachograf został ustawiony na kolejną stosowną do okoliczności (zatrzymania do kontroli) aktywność tzw. innego czasu pracy oznaczoną na wydruku symbolem tzw. młotków . Powyższe fakty w ocenie sądu wespół z protokołem kontroli i jego załącznikami jak i raportem kontroli inspekcji drogowej świadczą ,wykładane w sposób logiczny i stosowny do okoliczności, iż A. B. (1) miał swobodną możliwość operowania przełącznikiem urządzenia cyfrowego rejestrującego aktywności kierowcy, a dokonał wyboru właściwej aktywności dopiero w warunkach wymuszonej kontroli drogowej w obawie przed tą kontrolą i grożącą mu odpowiedzialnością.

W tym miejscu odnośnie powyższych ustaleń należy wskazać, iż Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, mającym w jego ocenie ekskulpować jego odpowiedzialność, iż nie mógł cały czas patrzeć na wskazania tachografu w obawie przed spowodowaniem wypadku jak i tym, w których stwierdził, iż jedynie pomarańczowa kontrolka tachografu sygnalizując obowiązek odpoczynku skłania dopiero do zwrócenia uwagi na wskazania urządzenia rejestrującego. Powyższe twierdzenia stoją w oczywistej opozycji do w/w przedstawionych rozważań, obowiązków kierowcy jak i faktycznie dokonanych przez obwinionego czynności gdy okazało się, że zostanie za chwile skontrolowany przez funkcjonariuszy Izby Celnej. Istotnym jest również, iż zgodnie z art. 5 kw wykroczenie można popełnić zarówno umyślnie, jak i nieumyślnie, chyba że ustawa przewiduje odpowiedzialność tylko za wykroczenie umyślne. Ponadto wykroczenie nieumyślne zachodzi, jeżeli sprawca nie mając zamiaru jego popełnienia, popełnia je jednak na skutek niezachowania ostrożności wymaganej w danych okolicznościach, mimo że możliwość popełnienia tego czynu przewidywał albo mógł przewidzieć (art. 6 § 2 kw). To na A. B. (1) jako kierowcy zgodnie ze wskazanymi przepisami prawa spoczywał obowiązek kontrolowania wskazań tachografu cyfrowego i ustawienia w ramach podjętej jazdy odpowiedniej aktywności czasu pracy. Nie można tu czynić usprawiedliwienia, iż zapomniał on choćby przez

nieuwagę ustawić czy też mienić właściwy czas pracy lub odpowiednio skontrolować go podczas podróży. Należy wskazać, iż obwiniony znajdował się w czasie odpoczynku – pauzy przez okres prawie 3 godzin i w tym okresie mógł i miał obowiązek sprawdzić ustawienia tachografu wielokrotnie. Niedorzecznym jest w ocenie sądu tłumaczenie, iż nie mógł tego zrobić albowiem mógłby spowodować wypadek. Kontrola nie wymaga bowiem nieustannego obserwowania tachografu, ale powtarzalnego spojrzenia na niego w odstępach czasu, tak samo jak bez uszczerbku dla bezpieczeństwa jazdy kontroluje się w prowadzonym pojeździe prędkościomierz, obrotomierz, poziom paliwa czy też temperaturę silnika, a w samochodzie ciężarowym ze względu na jego charakter szereg innych wskazań urządzeń. W istocie w ocenie sądu obwiniony co najmniej przez rutynę i niedbalstwo zapomniał ustawić przedmiotowy tachograf na odpowiedni tryb pracy w ramach selektora wyboru aktywności kierowcy chociaż powinien to zrobić i miał taką możliwość. Poczucie takiego obowiązku oraz orientacja, iż tachograf nie jest usawiony właściwie pojawiła się natomiast co najmniej dopiero w chwili samej kontroli drogowej.

Odnośnie podniesionych przez obwinionego ewentualnych usterek tachografu, które mogłyby ewentualnie wpłynąć na fakt, iż tachograf rejestrował odpoczynek, sąd nie dał im wiary i stanowczo odrzucił przyjmując, iż jest to jedynie chybiona próba uwolnienia się od ponoszenia odpowiedzialności nie znajdująca potwierdzenia w należycie ocenionym materialnie dowodowym. Powyższe negują przede wszystkim ustalone powyżej okoliczności sprawy wskazujące wprost, iż tachograf działał i dawał obwinionemu swobodną możliwość wyboru rodzaju aktywności kierowcy w ramach ustawień urządzenia rejestrującego. Obwiniony jednakże tego nie uczynił mając taką możliwość co najmniej przez nieuwagę, jak sam zresztą wyjaśnił słuchany przed sądem nie orientował się, że tachograf rejestruje odpoczynek. Zmiana aktywności przez kierowcę i to dwukrotnie nastąpiła dopiero przy zatrzymaniu go do kontroli, najpierw na aktywność jazdy, a potem na czas postoju i to aktywność należy jeszcze raz powtórzyć odpowiednią i adekwatną do wykonywanych czynności. Ponadto należy powtórzyć zgodnie ze wcześniejszymi uwagami, iż tachograf rejestruje i rejestrował wykrywanie zdarzeń i/lub usterek, jak i z istoty urządzenia posiadał również funkcję powiadamiania o zdarzeniach w formie sygnału akustycznego oraz świetlnego m.in. o przerwie w zasilaniu tachografu, błędzie danych np. odłączeniu nadajnika impulsów, próbie naruszenia zabezpieczeń, usterce wewnętrznej tachografu, usterce związanej z wczytywaniem danych. Co istotne tachograf pamięta ważniejsze dane przez okres 365 dni. Tymczasem na przedmiotowym wydruku SIEMENS VDOz dnia 14.08.2012 r. ujęte zostały usterki tachografu oznaczone symbolem x oraz zdarzenia oznaczone symbolem !, które wespół w konfiguracji z innymi piktogramami tachografu obrazowały wszelkie nieprawidłowości funkcjonowania tachografu, w tym m. in. usterkę wczytywania danych z dnia 15.10.2011 r. oraz z dnia 24.06.2012 r., usterkę wewnętrzną z dnia 08.09.2011 r. oraz z dnia 19.08.2011 r. Urządzenie w dniu 14 sierpnia 2012 r. nie zarejestrowało żadnej usterki lub innego zdarzenia. Ponadto również kontrola drogowa, której wyniki legły u podstaw oskarżenia nie wykryła w tym względzie żadnych nieprawidłowości. W istocie zdaniem sądu w świetle powyższego zawiódł czynnik ludzki nie zaś urządzenie na które obwiniony stara się przerzucić ciężar własnej odpowiedzialności za wykroczenie.

Wobec powyższego w świetle jednoznacznych okoliczności sprawy sąd oddalił wniosek dowodowy obrońcy obwinionego o zwrócenie się do pracodawcy obwinionego z zapytaniem czy w pojeździe kierowanym przez A. B. (1) był przeprowadzany serwis bądź naprawa tachografu jako wniosku w sposób oczywisty zmierzającego do przedłużenia postępowania. Nie można ponadto targić z pola widzenia w tym miejscu, iż w sytuacji awarii zgodnie z wyjaśnieniami obwinionego kierowcy w przypadku awarii sporządza wydruk i opisuje ją po przyjeździe na bazę. Pomijając kwestię faktu, iż awaria jest rejestrowana przez tachograf, należy zwrócić uwagę, iż zdarzenie miało miejsce 14 sierpnia 2012 r., a do momentu rozprawy jak i na rozprawie z dnia 14 lutego 2013 r. taki opisany wydruk nie został dołączony przez obwinionego czy też jego obrońcę, tak aby potwierdzić słuszność podnoszonych przez obwinionego twierdzeń jak i nie został dołączony żaden inny dokument świadczący o usterce tachografu w zakresie rejestracji aktywności kierowcy w dniu 14 sierpnia 2013 r. Taki opisany wydruk nie jest dokumentem, którego uzyskanie wymagało by zaangażowania sądu aby go uzyskać i mógł on śmiało zostać przedstawiony przez obwinionego, jeżeli w istocie opisał jakąkolwiek awarię tachografu z dnia 14 sierpnia 2012 r. czego nie uczynił. Nie można pomijać w kontekście oddalonego wniosku dowodowego faktu, iż wniosek ten w swojej treści zmierzał do uzyskania odpowiedzi jedynie od pracodawcy czy była przeprowadzana naprawa tachografu w sytuacji gdy takie naprawy dokonują zgodnie z przepisami prawa specjalne warsztaty posiadające zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie napraw

tachografów jak i w ramach tych warsztatów odpowiednio uprawnieni technicy nie zaś sam pracodawca i jego pracownicy co ponadto wespół z pozostałymi przesłankami rodziło uzasadnioną wątpliwość co do celowości jak i konieczności przeprowadzenia w/w dowodu w kontekście przedłużenia postępowania. W istocie na wydrukach z tachografów opisywane są często nie awarie tachografów, lecz omyłki kierowców, którzy zapomnieli wyciągnąć kartę podczas postoju gdzie urządzenie nadal rejestrowało aktywność kierowcy, czy też zapomnieli zmienić rodzaj aktywności narażając się na odpowiedzialność za wykroczenie w przypadku ewentualnej kontroli drogowej. Opis procedury podanej przez obwinionego dotyczy w tym wypadku kwestii pewnego ewentualnego usprawiedliwienia się na wypadek kontroli, w skutek zaistniałej omyłki czy też rutyny. Jednakże taka nieuwaga czy też omyłka nie jest podstawą wyłączenia odpowiedzialności sprawcy wykroczenia, który odpowiada również co do zasady za czyny popełnione nieumyślnie.

Wobec powyższego wina i sprawstwo zostały obwinionemu dowiedzione, a jednolity materiał dowodowy pozwalał na zbudowanie pełnej wersji zdarzenia jak przyjęto w wyroku.

W zakresie kwalifikacji prawnej sąd uznał iż sprawca naruszył artykuł 92 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym sankcjonujący naruszenia związane z wykonywaniem przewozów drogowych. Zrekonstruowany w toku postępowania stan faktyczny skłonił jednakże do przyjęcia, iż zachowanie sprawcy w ramach zarzucanego mu czynu i przyjętej kwalifikacji prawnej stanowiło naruszenie opisane pod pozycją 13.3 załącznika nr 1 do w/w ustawy w miejsce naruszenia określonego pod pozycją nr 13.2 przedmiotowego załącznika. Sąd przyjął bowiem w świetle zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie i ustalonego na jego podstawie stanu faktycznego, iż zachowanie sprawcy w ramach zarzucanego mu czynu przybrało postać nieprawidłowego operowania przełącznikiem urządzenia rejestrującego lub cyfrowego urządzenia rejestrującego umożliwiającym zmianę rodzaju aktywności kierowcy - za każdy dzień. Tachograf cyfrowy był bowiem aktywny podczas jazdy przez obwinionego samochodem ciężarowym i rejestrował dostępne dane w ramach ustawionego rodzaju aktywności kierowcy. Nieprawidłowy był natomiast sam rodzaj wybranej czy też odpowiednio nie przedstawionej aktywności i z tego powodu w ocenie sądu można czynić A. B. (1) zarzut naruszenia art. 92 w/w ustawy. Ustawodawca wyraźnie przewidział w opisanym załączniku nr 1 w ramach kategorii naruszeń pod poz. 13 (naruszenie przepisów o używaniu urządzeń rejestrujących, cyfrowych urządzeń rejestrujących, wykresówki lub karty kierowcy) rozróżnienie pomiędzy w ogóle nie rejestrowaniem odpowiednich wskazań urządzenia (poz. 13.2), a nieprawidłowym operowaniem przełącznikiem urządzenia umożliwiającym zmianę rodzaju aktywności kierowcy - za każdy dzień jak i w związku powyższym z brakiem pewnych danych (poz. 13.3) tak jak miało to miejsce w niniejszej sprawie.

W zakresie orzeczonej względem oskarżonego kary należy w ocenie Sądu zważyć, iż dyrektywy prewencji ogólnej z art. 33 kw bynajmniej nie nakazują wymierzenia kary tylko surowej, nastawionej wyłącznie na odstraszenie społeczeństwa, a więc przekraczającej granicę winy oderwanej od ujemnych następstw wykroczenia. Pozytywne cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa wypełni tylko, bowiem kara sprawiedliwa, wymierzona w granicach winy i współmierna do stopnia społecznej szkodliwości konkretnego czynu, a nadto kara uwzględniająca cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do obwinionego. Zważywszy na te uwagi warto wskazać, iż dla określenia wymiaru kary koniecznym jest wzięcie pod uwagę motywów i sposobu popełnienia wykroczenia, rodzaju i rozmiarów ujemnych następstw wykroczenia właściwości i warunki osobiste sprawcy. Wszystkie te elementy ustawodawca wskazał jako elementy, które winien Sąd uwzględnić wymierzając karę.

Sąd w związku z powyższym wziął pod uwagę wszystkie w/w elementy zarówno strony podmiotowej jak i przedmiotowej w stosunku do zarzucanego obwinionemu czynu. Przy wymiarze kary wziął także pod uwagę sytuację majątkową i rodzinną obwinionego.

Na korzyść obwinionego przy wymiarze kary uwzględniono przede wszystkim dotychczasową niekaralność obwinionego i jego ustabilizowaną sytuację życiową i rodzinną.

Na niekorzyść obwinionego przy wymiarze grzywny uwzględniono natomiast fakt, iż dopuścił się zarzucanego mu wykroczenia jako zawodowy kierowca, gdzie przestrzeganie przepisów związanych z wykonywaniem przewozów

drogowych ma szczególne znaczenie i wiąże się z podwyższonymi standardami ich respektowania jak i fakt, iż obwiniony odwrócił naruszony stan obowiązków w w/w zakresie dopiero na skutek kontroli drogowej.

Mając powyższe na względzie Sąd uznał, iż wymierzona kara grzywny w wysokości 500 zł jest adekwatna do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości oraz spełnia kryteria wymiaru kary i że będzie ona stanowiła środek oddziaływania na postawę obwinionego. Jednocześnie wysokość orzeczonej grzywny uwzględnia możliwości zarobkowe obwinionego, które pozwalają na jej uiszczenie.

Pozostałe rozstrzygnięcia uzasadniają powołane w wyroku przepisy.